

Men nu har Kinematografen ogsaa opbrugt dette Stof og staar nu fuld af Uro over for Nødvendigheden af at finde nyt Stof. Dette forslugne Barn af den moderne Teknik har trods sin Ungdom allerede fortæret alt, hvad der var at faa Tag i, og befinder sig derfor nu noget nær ved det Punkt, hvor enhver Mulighed for Fornyelse hører op.

A. H.

II.

Tys lands Arbejdsgiverforeninger.

Den 1. Januar 1913 fandtes der i Tyskland 109 Arbejdsgiverforbund, omfattende hele Landet, mod 101 den 1. Januar 1912. I samme Tidsrum steg Antallet af Distriktsforbund fra 443 til 494 og Antallet af Lokalforbund fra 2403 til 2692, saa at der i Begyndelsen af Aaret 1913 fandtes 348 flere Arbejdsgiverforeninger end Aaret forud. Omtrent 1800 af de paagældende Foreninger havde oplyst deres Medlemsantal, som sammenlagt udgjorde 140 000 mod 123 962 i Januar 1912, og 1712 Foreninger beskæftigede ialt 3 550 000 Arbejdere eller 263 700 flere end det foregaaende Aar.

I Begyndelsen af 1913 fandtes desuden en Række Arbejdsgiverforeninger, hvis Medlemmer ikke var knyttede til noget bestemt Fag, nemlig 2 Rigsforbund, 17 Distriktsforbund og 117 Lokalforbund. $\frac{5}{6}$ af disse Foreninger havde opgivet, at de omfattede 15745 Medlemmer mod 8823 Medlemmer i 1912, og $\frac{4}{5}$ af Foreningerne beskæftigede 1 129 000 Arbejdere mod 1 092 000 i 1912.

Idet man kan gaa ud fra, at samtlige større og betydningsfuldere Arbejdsgiverforeninger har indsendt Oplysninger, kan man ved en Sandsynlighedsberegning for de Foreninger, som ingen Tal har meddelt, med nogenlunde Sikkerhed antage, at der findes c. 200 000 organiserede Bedrifter med mindst $5\frac{1}{2}$ Mill. Arbejdere.

Men nu har Kinematografen ogsaa opbrugt dette Stof og staar nu fuld af Uro over for Nødvendigheden af at finde nyt Stof. Dette forslugne Barn af den moderne Teknik har trods sin Ungdom allerede fortæret alt, hvad der var at faa Tag i, og befinder sig derfor nu noget nær ved det Punkt, hvor enhver Mulighed for Fornyelse hører op.

A. H.

II.

Tys lands Arbejdsgiverforeninger.

Den 1. Januar 1913 fandtes der i Tyskland 109 Arbejdsgiverforbund, omfattende hele Landet, mod 101 den 1. Januar 1912. I samme Tidsrum steg Antallet af Distriktsforbund fra 443 til 494 og Antallet af Lokalforbund fra 2403 til 2692, saa at der i Begyndelsen af Aaret 1913 fandtes 348 flere Arbejdsgiverforeninger end Aaret forud. Omtrent 1800 af de paagældende Foreninger havde oplyst deres Medlemsantal, som sammenlagt udgjorde 140 000 mod 123 962 i Januar 1912, og 1712 Foreninger beskæftigede ialt 3 550 000 Arbejdere eller 263 700 flere end det foregaaende Aar.

I Begyndelsen af 1913 fandtes desuden en Række Arbejdsgiverforeninger, hvis Medlemmer ikke var knyttede til noget bestemt Fag, nemlig 2 Rigsforbund, 17 Distriktsforbund og 117 Lokalforbund. $\frac{5}{6}$ af disse Foreninger havde opgivet, at de omfattede 15745 Medlemmer mod 8823 Medlemmer i 1912, og $\frac{4}{5}$ af Foreningerne beskæftigede 1 129 000 Arbejdere mod 1 092 000 i 1912.

Idet man kan gaa ud fra, at samtlige større og betydningsfuldere Arbejdsgiverforeninger har indsendt Oplysninger, kan man ved en Sandsynlighedsberegning for de Foreninger, som ingen Tal har meddelt, med nogenlunde Sikkerhed antage, at der findes c. 200 000 organiserede Bedrifter med mindst $5\frac{1}{2}$ Mill. Arbejdere.

De tyske Fagforeninger, som ved Udgangen af 1912 talte 3 034 000 Medlemmer inden for de tre Hovedgrupper og 815 000 i de saakaldte uafhængige Foreninger, er i Løbet af det betragtede Aar kun forøget med c. 156 000 Medlemmer, hvorimod de i Foreninger organiserede Arbejdsgivere ved Begyndelsen af Aaret 1913 sysselsatte 300 000 flere Arbejdere end Aaret forud.

A. H.

III.

Det økonomiske Samkvem mellem England og Tyskland.

Spørgsmaalet om det tyske Riges voksende Betydning i Industri og Handel har i de senere Aar stadig beskæftiget de engelske Statistikere og Nationaløkonomer. Snart har man opstillet Tysklands stærke Udvikling som en Trusel og som en Spore for Englands Økonomi, snart har man gjort Rede for at Tyskland, trods alt, dog endnu paa mange Punkter baade udviklede sig mindre stærkt og heller ikke var naaet saa vidt frem som England, der altsaa ikke behøvede at frygte, og snart — og det er f. Eks. især »The Economist« — har man lagt Hovedvægten paa en Fremhævelse af den stadig voksende nærmere økonomiske Forbindelse mellem tysk og engelsk Industri. Det var ikke mindst til disse Fællesinteresser, man paa begge Sider af Kanalen og andetsteds satte sin Lid, naar Talen var om Udsigterne til at finde en venskabelig modus vivendi for de to store Nationer. Dengang. —

Endnu saa sent som den 16. Juni i Aar havde The Royal Statistical Society som Dagsorden: »The economic relations of the British and German Empires«. Der findes i Indledningsforedraget Betragtninger af ovenfor antydede Afskygninger: ansporende, smigrende og beroligende. Til de første hører følgende Oversigt over Udviklingen af Vareomsætningen med Udlandet i de to Riger i det kvart Aarhundrede, Wilhelm II har været tysk Kejser: